

a psched Bogom se tač boj, ako gnily knecht psched swojim
 burowym kněsom, kotaryž jogo pschikasni zhyňi, niz togodla,
 aby won swojomu kněsu se spodobat a jomu luby byt,
 ale jano togodla, aby ten kněs jogo nemarslat (Luf. 16,
 20, 21).

Ta žischeza bojasni pač jo, gaž ten wěrnny řchesczijan
 togo slego se togodla hobija, aby won Boga, kotaregož
 won lubujo ř grěchami nehobtužyt. Taka bogabojasni jo
 jaden plod teje lubosczi; ta luboscž pač jaden plod teje
 wěry. Wona se togodla namakajo jano pla tych wěrezych,
 a jo jaden dar togo řwětego Ducha. Taka bogabojasni
 bydlascho we tej hutschobe wonego Josepa, kotaryž psches
 tu řamu nam řchyřnym, a wořebně tej młozine řednu
 ředkpořasni wostawil jo; pscheto gaž won wot teje řepoz-
 neje řeňski ř řepoznosczji wabjony bu, ga wotgroni won:
 „Kač dejal ja taku weliku řoscž zhyřsch, a pscheschimo Boga
 grěřchysch?“ ta žischeza bogabojasni gramujo tomu řtemu,
 tej řufalosczi, gjarđosczi a řlej droře (Spr. 8, 13).

Na řchawnych drogach řřcheł mě wjasczž,
 D kněs, se řognowanim;
 A řchym dobrym statkam řam mě řasczž
 Sa twojim spodobanim.

Ab pscheze wostal řichi tebe
 A pytal twuju gnadu,
 Ab zyste pozne řyweňe
 Sa wjadl řa twojej radu.

II. Zo pač dej nař ř takej bogabojasni wabisch
 a řporasch? Na to dajscho nam we drugem řelju
 wotgronischi.